

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: آکس لانتیه [Alex Lantier](#)

برگردان از: حمید محوی

۲۱ دسمبر ۲۰۱۲

«دوستان سوریه» درخواست کردند

که بشار الاسد به نفع مخالفان اسلام گرا کناره گیری کند

دیروز در مراکش پایتخت مراکش گردهمایی «دوستان سوریه» با حضور نمایندگان ۱۳۰ کشور، به مدیریت واشینگتن و همپیمانان اروپائی و عرب برگزار شد. وزیر امور خارجه مراکش، سعد الدین آل عثمانی اعلام داشت که توافقات بر محور بازشناسی اتحادیه ملی برای انقلاب سوریه و نیروهای اپوزیسیون به عنوان تنها نماینده مردم سوریه به تأیید رسیده است.

گردهمایی در فردای روزی برگزار شد که رئیس جمهور بارک اوباما اتحادیه ملی را به رسمیت شناخت. اتحادیه ملی با برتری اسلام گرایان در بطن آن، توسط وزارت امور خارجه ایالات متحده امریکا سازماندهی شده بود که نمایندگی گروه های مخالف مسلح را به عهده بگیرند و علیه رژیم بشار الاسد به شکل نیابتی از سوی ناتو بجنگند.

در طرح بیانیه که بین شرکت کنندگان در گردهمایی پخش شد نوشته شده بود که: «شرکت کنندگان اتحادیه ملی را به عنوان نماینده قانونی مردم سوریه به رسمیت می شناسند و سازمانی که تحت حمایت آن اپوزیسیون سوریه گردهمایی تشکیل داده است... بشار الاسد قانونیت خود را از دست داده و باید استعفاء دهد تا گذار به اجرائی شدن سیاست دراز مدت امکان پذیر گردد.»

کشورهائی که هنوز از بشار الاسد دفاع می کنند یعنی روسیه، چین و ایران در این گردهمایی در مراکش شرکت نکردند. سرگئی لاوروف وزیر امور خارجه روسیه با اشاره به این گردهمایی اظهار داشت که: «ایالات متحده تصمیم گرفته است تا برای پیروزی نظامی اتحادیه ملی حساب باز کند.»

و روی خصوصیت جنایتکارانه و ارتجاعی جنگ نیابتی ناتو علیه سوریه تأکید کرد که هم پیمانان عرب آنها با مسلح ساختن نیروهای وابسته به القاعده برای عملیات تروریستی در سوریه بدان دامن زده اند و تا این جا برای شهروندان سوریه نتایج ویرانگری در بر داشته است.

معاون اخوان المسلمین سوریه، فاروق طیفور به شکل ضمنی اظهار داشت که نیروهای اتحادیه ملی می توانند قتل بشار الاسد را خارج از مراتب حقوقی به اجراء گذارند. او سرنوشت بشار الاسد را با رئیس دولت لیبیا، سرهنگ معمر قذافی مقایسه کرد که سال گذشته طی حمله ناتو دولت سرنگوش شد. قذافی هنگام فرار از شهر سرت که زادگاه او بود، به همراهی کاروانش مورد حمله هواپیماهای شکاری ناتو قرار گرفت، و سپس نیروهای مسلحی که از سوی ایالات متحده حمایت می شدند، او را دستگیر کرده و زیر شکنجه و بی محاکمه به قتل رساندند.

فاروق طیفور گفت: «بشار محاصره شده است. پایان کار او مشابه پایان کار معمر قذافی خواهد بود. آیا بشار نگفته است که در سوریه به دنیا آمده و در سوریه نیز خواهد مرد؟ این همان جمله ای است که قذافی نیز گفته بود، و همین کافی است.»

میانجیان اسلامگرای طرفدار واشینگتن تصمیم وزارت امور خارجه ایالات متحده را مورد انتقاد قرار دادند، زیرا روز سه شنبه گروه النصرت را تروریست دانسته بود که یکی از شعبات القاعده در بطن اپوزیسیون سوریه است. سخنگوی وزات امور خارجه ایالات متحده النصرت را مسؤول بیش از ۶۰۰ حمله در سال گذشته به سوریه دانست که طی آن بسیاری از شهروندان بی گناه سوریه کشته شدند.»

رئیس اتحادیه ملی، معاذ الخطیب از واشینگتن درخواست کرد که داوری خود را در مورد النصرت به عنوان گروه تروریستی بازبینی کند. او گفت «ما می توانیم با برخی احزاب اختلاف ایدئولوژیک و سیاسی داشته باشیم، ولی انقلابیون همه در مورد واژگون سازی رژیم جنایتکار اسد متفق القول هستند.»

مسئولان اخوان المسلمین به آژانس خبری فرانسه یادآوری کرد که بازشناسی النصرت به عنوان گروه تروریستی توسط واشینگتن یک اشتباه بود، زیرا اسد تنها تروریست موجود در سوریه است.

ظاهراً به این علت که بخش وسیعی از اپوزیسیون سوریه که از سوی ناتو پشتیبانی می شود، از القاعده قابل تفکیک و تشخیص نیست. نیویورک تایمز اعلام داشت که «برخی گروه های مسلح سوریه آزاد ایدئولوژی مشابهی دارند، و از طیف سلفی گرایان در اسلام بوده و بسیاری از آنها در شورش عراق شرکت داشتند، اگر چه می دانیم که النصرت با القاعده پیوندهای سازمانی دارد.»

در شعار «مخالفت با مداخله امریکا - ما همه به جبهه النصرت تعلق داریم» گروه های مخالف ضد اسد در سوریه برای روز جمعه به خاطر زیر علامت سؤال بردن النصرت فراخوان صادر کرده اند.

با وجود گزارشات متعددی که پیوندهای بین اپوزیسیون سوریه و القاعده را تأیید می کند، قدرت های امپریالیستی در حال سرعت بخشیدن به طرح مداخله برای پشتیبانی از اپوزیسیون سوریه هستند.

مقامات نظامی بریتانیا جهت پشتیبانی از اپوزیسیون سوریه برای عملیات دریائی و هوابرد طرح ریزی کرده اند، از جمله ایجاد «دالان انسان دوستانه» - یعنی مناطق تحت کنترل اپوزیسیون - در داخل سوریه یا مستقیماً برای تدارک «کمک های لوژیستیک» به اپوزیسیون. گویا که به درخواست نخست وزیر بریتانیا داوید کامرون مقامات نظامی فرانسه، ترکیه، اردن، قطر، امارات عربی و امریکا در لندن ملاقات داشته اند.

وزیر امور خارجه فرانسه لوران فابیوس اعلام داشت که دولت او که پیش از همه اپوزیسیون سوریه را به رسمیت شناخته است، ولی برای مسلح ساختن آنها منتظر خواهد ماند: «فعلاً، حرکتی نخواهیم کرد. و باید منتظر ماه های آینده باشیم.»

در مورد پشتیبانی کلی مسلک و اورولی ناتو از نیروهای القاعده علیه اسد سکوت سردی از سوی رسانه ها و طبقه سیاستمداران برقرار شده است. بیش از یک دهه است که واشینگتن مدعی «جنگ علیه تروریسم» بوده و علیه القاعده می جنگد و با تکیه به همین موضوع نیز محدود ساختن آزادی های دموکراتیک را در کشورش توجیه کرد و جنگ علیه افغانستان و عراق، و فراتر از آن را به راه انداخت. پس از واپس زدن گزارشات رژیم اسد مبنی بر ارتکاب به اعمال تروریستی توسط اپوزیسیون سوریه، اکنون کاملاً آشکار شده است که القاعده جزء لاینفک همان اپوزیسیونی است که تحت حمایت ناتو قرار دارد.

چنین امری نشان می دهد که اپوزیسیون سوریه اساساً هیچ ارتباطی با قیام انقلابی مردم سوریه علیه رژیم اسد نداشته، بلکه یک اقلیت دست راستی در خدمت سیاست امپریالیستی کشورهای ناتو را تشکیل می دهد. چنین سیاستی با بی توجهی و تحقیر به افکار عمومی این کشورها تدارک دیده شده و به شکل مجموعه ای عمل می کند که به جز برگزیدگان مالی و مراتب عالی دولتی به هیچ کس حساب پس نمی دهد.

گزارشات مرتبط به تشدید بحران اجتماعی در سوریه حاکی از تأثیرات ویرانگر جنگ روی مردم سوریه بوده است. تا کنون بیش از ۴۰۰۰۰ کشته و نیم میلیون نفر به پناهنده تبدیل شده اند.

یک دانشجوی سوری در حلب در گفت و گوئی با «نول ايسرواتور» مجله فرانسوی اظهار داشت که اکنون گرسنگی هزاران نفر را در خطر مرگ قرار داده است: «مواد غذایی اصلی مردم در اینجا نانی است که در نانوائی های صنعتی تهیه می گردد و دولت نیز تأمین مالی آن را به عهده دارد. پیش از بحران نان به قیمت ۳۵ لیور (کمتر از نیم دلار امریکائی) به فروش می رسید و حالا به ۲۰۰ تا ۲۵۰ رسیده، تازه اگر نانی وجود داشته باشد. با چنین تورمی مردم نمی توانند نان بخرند یا ذخیره کنند، به همین علت در خطر گرسنگی هستند.»

این دانشجوی شورشیان را مسؤول این وضعیت دانست: «شورشیان مخازن گندم شهر را به تاراج بردند، و حالا محصول غارتهايشان را می فروشند تا بتوانند اسلحه بخرند.»

آژانس شبکه اطلاعات منطقه ئی در سازمان ملل متحد در مورد تأثیرات اسفناک جنگ در وضعیت بهداشت عمومی در سوریه گزارش هائی تهیه کرده است. نیمی از ۸۸ بیمارستان عمومی سوریه در درگیریهای مسلحانه خسارت دیده و ۲۳ بیمارستان کاملاً غیر قابل استفاده شده است. انسولین نایاب شده و به همین ترتیب دارو برای درمان از دیاد فشار خون و داروهای دیگر، به گفته الیزابت هوف نماینده سازمان جهانی بهداشت در سوریه، «کارخانه های داروسازی که پاسخگوی بیش از ۹۰ درصد مایحتاج داخلی سوریه بود، اکنون تولیداتشان به دو سوم کاهش یافته است. چندین کارخانه داروسازی طی درگیریهای مسلحانه خسارت دیده و یا نابود شده اند و برخی از آنها مستقیماً هدف اپوزیسیون قرار گرفته است. غالب این کارخانه ها در حلب واقع شده یعنی در شهری که در شمال کشور بیش از همه خسارت دیده است. کارخانه های دیگری به دلیل توقف واردات مواد اولیه تحت تأثیر تحریماتی که کشورهای غربی به سوریه تحمیل کرده اند دچار مشکل شده اند.»

محمد ذین فروشنده سبزیجات، ۶۴ ساله در حلب به الجزیره گفت: «کشور ما ویران شده است. اگر این انقلاب است، من آن را نمی خواهم. باید بگویم که من طرفدار رژیم نیستم، چون که به ما ظلم کرده است. ولی، حالا، صد بار بیشتر به ما ظلم می کنند.»

پی نوشت مترجم :

وقتی در گفت و گوها حرف به نتایج مصیبت بار و غیر قابل انکار جنگ می رسد، برخی از به اصطلاح اپوزیسیون های ایرانی و به هر حال برخی از منتقدانی که ظاهراً خودشان را دموکرات و ضد دیکتاتور و حتی کمونیست نیز

معرفی می کنند، از آنجائی که علناً به تمایلات ناخودآگاه بیمارناک و خشونتبار خودشان در حد آدمکشی و ویرانگری رایگان نمی توانند اعتراف کنند، و در صورتی که علناً جنگ های نیابتی ناتو را برای سعادت ملت ها ضروری ندانند، و وقتی که دیگر چیزی برای کتمان باقی نمی ماند، به ما می گویند «ولی نباید از قذافی دفاع کرد... ولی نباید از بشار دفاع کرد...»

ولی هیچ گاه نمی گویند «ولی نباید از ناتو دفاع کرد... ولی نباید از القاعده دفاع کرد... نباید از قطر و عربستان... سلطان قابوس دفاع کرد...» در واقع با وجود چشم انداز اسفناک جنگ در سوریه، وقتی می گویند «نبايد از بشار دفاع کرد» منظورشان این است که بگذاریم تا این کشور را تخریب کنند، و آدم بکشند... و گوئی که خصومت شخصی با بشار داشته باشند، به بهای کشتار دهها هزار انسان و تخریب تمامی کشور، او را نیز مثل قذافی در بی دادگاه و در بزنگاه سیر قهقرائی غرب امپریالیستی به قتل برسانند. و باید دانست آنهایی که به جای محکوم کردن چنین جنایاتی - که امروز در سوریه به وقوع می پیوندد و دیروز در لیبیا به قوع پیوست و نتایج آن همچنان ادامه دارد و کمی بیشتر در عراق و در افغانستان و فراتر از اینها در افریقا و امریکای جنوبی دائماً به قوع می پیوندد، و به همین گونه در ایران خودمان که هنوز مقدمات طرح ویرانگر را می پیماید - پاسخ می دهند «نبايد از بشار دفاع کرد» در واقع چنین افرادی اگر مستقیماً جیره خوار امپریالیست ها نباشند، مطمئناً از روی اشتباه و یا محاسبه ای بی خردانه به جبهه آنان تعلق دارند. ولی در یک موضوع تردیدی ندارم و آنهم این است که این بخش از منتقدان سیاسی که پس از این همه کشتار و پس از این همه مصیبت روزمره برای مردم سوریه و پس از این همه ویرانگری تنها چیزی که برای گفتن پیدا می کنند این باشد که می گویند «از بشار نبايد دفاع کرد»، چنین افرادی چه از روی عمد و چه از روی سهو هر دو از تمایلات خشونت بار واپس زده «رنج» می برند.

گاهنامه هنر و مبارزه

۲۰ دسمبر ۲۰۱۲

مرکز مطالعات جهانی سازی، ۱۶ دسمبر ۲۰۱۲

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/post/332>

De [Alex Lantier](#)

Global Research, 16 décembre 2012

[wsws.org](http://www.wsws.org)

<http://www.mondialisation.ca/les-amis-de-la-syrie-exigent-quassad-cede-le-pouvoir-a-lopposition-islamiste/5315929>